

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zuzany Ďurišovej a členov senátu JUDr. Jany Henčekovej, PhD. a JUDr. Petra Paludu v právnej veci navrhovateľa **J.**, nar. X., bytom P., proti odporkyni **Sociálnej poisťovni, ústrediu**, Ul. 29. augusta č. 8, Bratislava, **o preskúmanie rozhodnutia odporkyne č. BA-3249-5/2011 zo dňa 5. mája 2011 o úrazovej rente**, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne, č. k. 15Sd/129/2011-24 zo dňa 17. októbra 2011, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Trenčíne č. k. 15Sd/129/2011-24 zo dňa 17. októbra 2011 **p o t v r d z u j e .**

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

O d ô v o d n e n i e

Krajský súd napadnutým rozsudkom potvrdil rozhodnutie odporkyne č. BA-3249-5/2011 zo dňa 5. mája 2011, ktorým odporkyňa rozhodla, že navrhovateľ nemá od 1. januára 2004 nárok na transformovanú úrazovú rentu podľa § 272 ods. 3 a 9 zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov na podklade poškodenia zdravia v dôsledku choroby z povolania zistenej dňa 29. marca 1994.

Z odôvodnenia rozsudku vyplýva, že navrhovateľ sa domáhal zrušenia rozhodnutia odporkyne, lebo podľa jeho názoru mu patrí pretransformovaná renta aj po 1. januári 2004 a mala byť upravená tak, že od priemerného zárobku 17.516,- Sk mu mal byť odpočítaný čiastočný invalidný dôchodok v sume 4.301,- Sk a fiktívny zárobok v sume 6.888,- Sk a suma 6.327,- Sk mu mala byť určená na predmetnú úrazovú rentu.

Krajský súd z administratívneho spisu odporkyne zistil, že navrhovateľ mal zistenú dňa 29. marca 1994 chorobu z povolania z dlhodobého nadmerného jednostranného zaťaženia. Bol prevedený z produktívneho pracoviska v podzemí na povrch dňom 6. júla 1992 pre ochorenie uvedené v prílohe vyhlášky č. 19/1991 Zb. a 1. októbra 1992 bol preradený na úsek sociálnych služieb – údržba. Dňa 19. augusta 1996 bol preradený na úsek povrchových služieb, kde do skončenia pracovného pomeru vykonával prácu robotníka v lampárni a robotníka na povrchu banskej prevádzky a kúpeľníka. Dňa 26. apríla 1995 mu bol priznaný invalidný dôchodok z dôvodu choroby z povolania. Čiastočný invalidný dôchodok mu bol odňatý rozhodnutím z 24.05.1996, lebo nespĺňal podmienku podstatného poklesu zárobku podľa § 37 zákona č. 100/1988 Zb. Rozhodnutím zo dňa 8. júla 1998 mu odporkyňa priznala od 1. januára 1998 čiastočný invalidný dôchodok z dôvodu zistenej choroby z povolania. Náhradu za stratu na zárobku mu vyplácala Slovenská poisťovňa na základe vtedy platného zákonného poistenia zodpovednosti zamestnávateľa za škodu pri chorobách z povolania a po prevzatí tejto výplaty pobočka Sociálnej poisťovne v Prievidzi vykonala prepočet náhrady za stratu na zárobku po skončení pracovnej neschopnosti, a od 1. januára 2004 začala navrhovateľovi vyplácať transformovanú úrazovú rentu v sume 7.665,- Sk mesačne. Navrhovateľ nesúhlasil so sumou vyplácanej úrazovej renty, preto sa žalobou domáhal určenia výšky za stratu na zárobku za obdobie júl 2002 až december 2003. Z dokazovania v občianskom súdnom konaní vyplynulo, že u navrhovateľa bol súčet čiastočného invalidného dôchodku a pravdepodobného zárobku k 31. decembru 2003 vyšší ako suma valorizovaného priemerného zárobku k 31. decembru 2003, preto navrhovateľovi nevznikol nárok na náhradu za stratu na zárobku po skončení pracovnej neschopnosti do 31. decembra 2003 v žiadnej výške. Tým mu nevznikol ani nárok na úrazovú rentu od 1. januára 2004, preto odporkyňa jej výplatu zastavila.

Odporkyňa rozhodnutím zo 07.06.2010 zamietla nárok navrhovateľa na transformovanú úrazovú rentu od 1. januára 2004 a zastavila výplatu nesprávne určenej a vyplácanej úrazovej renty. Proti rozhodnutiu podal navrhovateľ opravný prostriedok, ktorý vzal v celom rozsahu späť, preto súd konanie o preskúmanie predmetného rozhodnutia vedené pod sp. zn. 15Sd/141/2010 zastavil. Pokiaľ odporkyňa rozhodnutím číslo:

BA-3249-5/2011 z 05.05.2011 rozhodla, že navrhovateľ nemá podľa § 272 ods. 3 a 9 zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov od 1. januára 2004 nárok na transformovanú úrazovú rentu, rozhodla v súlade so zákonom, preto krajský súd toto rozhodnutie ako zákonné potvrdil.

Rozsudok krajského súdu napadol navrhovateľ včas podaným odvolaním, v ktorom uviedol, že v súdnom konaní sa domáhal zaplatenia náhrady za stratu na zárobku po skončení pracovnej neschopnosti vo výške 61.546,-Sk, a to za mesiace júl 2002 až december 2003; tým, že súd jeho nárok zamietol, nerozhodol o tom, že navrhovateľ nemal nárok na náhradu za stratu na zárobku po skončení pracovnej neschopnosti, ale o tom, čo bolo vymedzené petitom. Navrhovateľ sa preto domnieva, že na základe tohto rozsudku mu mala byť určená úrazová renta od 1. januára 2004 tak, že od priemerného zárobku 17.516,-Sk mal byť odpočítaný čiastočný invalidný dôchodok v sume 4.301,- Sk a fiktívny zárobok v sume 6.888,- Sk a suma 6.327,- Sk mu mala byť určená na predmetnú úrazovú rentu. To, či mal alebo nemal nárok na náhradu za stratu na zárobku do 31.12.2003 mohlo byť určené len na základe určovacej žaloby, ktorú mohla podať iba odporkyňa, lebo len ona mohla mať na takomto určení záujem. Žiadal preto, aby odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa zrušil a vec mu vrátil na nové konanie a rozhodnutie.

Odporkyňa vo vyjadrení k odvolaniu navrhovateľa uviedla, že všetky argumenty uvádzané navrhovateľom v odvolaní proti rozsudku krajského súdu sú neopodstatnené, čo podrobne odôvodnila genézou celého prípadu a navrhla, aby odvolací súd napadnutý rozsudok potvrdil ako vecne správny.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.), preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo bez nariadenia pojednávania v súlade s § 250ja ods. 2 O.s.p. a jednomyseľne dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa nie je dôvodné, pretože napadnutý rozsudok je vo výroku vecne správny; preto ho po preskúmaní opodstatnenosti odvolacích dôvodov postupom podľa § 219 ods. 1 a 2 O.s.p. potvrdil. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 13. februára 2013 po tom, čo deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený na úradnej tabuli a internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (www.nsud.sk) najmenej päť dní vopred (§ 156 ods. 1 a 3 O.s.p.).

Podľa § 272 ods. 3 zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov, náhrada za stratu na zárobku po skončení pracovnej neschopnosti alebo pri uznaní invalidity alebo čiastočnej invalidity a náhrada za stratu na dôchodku, ktoré sa vyplácali k 31. decembru 2003, a nárok na ich výplatu trvá aj po tomto dni, sa považujú od 1. januára 2004 za úrazovú rentu, a to v sume, v akej patrili do 31. decembra 2003. Na zvyšovanie úrazovej renty platí § 82 primerane.

Podľa § 272 ods. 9 zákona, v konaniach o náhrade za stratu na zárobku po skončení pracovnej neschopnosti alebo pri uznaní invalidity alebo čiastočnej invalidity o náhrade za stratu na dôchodku, ktoré neboli právoplatne skončené do 31. júla 2006, sa po tomto dni rozhodne podľa predpisov účinných do 31. decembra 2003. Táto náhrada za stratu na zárobku po skončení pracovnej neschopnosti alebo pri uznaní invalidity alebo čiastočnej invalidity a náhrada za stratu na dôchodku, ak nárok na ich výplatu trval aj po 31. decembri 2003, sa považujú od 1. januára 2004 za úrazovú rentu a poskytujú sa v sume, v akej patrili k 31. decembru 2003 po zvýšení podľa tohto zákona. Na zvyšovanie úrazovej renty platí § 82 primerane.

V prejednávanej veci odporkyňa zastavila dňom 07.06.2010 výplatu úrazovej renty navrhovateľovi v súvislosti s rozsudkom Okresného súdu Prievidza č. k. 16C27/2007-222 zo dňa 29. júna 2009, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 1. februára 2010 v spojení s potvrdzujúcim rozsudkom Krajského súdu Trenčín sp. zn. 4Co/225/2009 zo dňa 10. decembra 2009, podľa ktorého navrhovateľovi nevznikol nárok na náhradu za stratu na zárobku po skončení pracovnej neschopnosti do 31. decembra 2003, a tým ani nárok na transformovanú úrazovú rentu od 1. januára 2004. V preskúvanom rozhodnutí z 5. mája 2011 odporkyňa opakovane konštatovala, že navrhovateľ v zmysle uvedeného nemá od 1. januára 2004 nárok na transformovanú úrazovú rentu, keďže žiadne nové dôkazy, ktoré by preukazovali nárok na transformovanú úrazovú rentu a jej výplatu nedoložil.

Navrhovateľ namietal, že z citovaného súdneho rozhodnutia, ktorým súd zamietol jeho návrh na zaplatenie náhrady za stratu na zárobku po skončení pracovnej neschopnosti za obdobie júl 2002 až december 2003 v uplatnenej výške 61 546 Sk, takýto záver nemožno prijať, lebo predmetom tohto konania nebolo určenie, že nemal nárok na náhradu za stratu na zárobku po skončení pracovnej neschopnosti (s dôsledkom, že mu nepatrí ani transformovaná úrazová renta). Zhodne s odporkyňou a súdom prvého stupňa ani odvolací súd túto námietku nepovažuje za opodstatnenú; je nesporné, že okresný súd vykonal vo veci

rozsiahle dokazovanie, z ktorého vyplynul jednoznačný záver (v rozsudku podrobne odôvodnený), že navrhovateľovi v žalovanom období nárok na náhradu za stratu na zárobku po skončení pracovnej neschopnosti **nevznikol v žiadnej výške** a preto bolo potrebné podaný návrh v celom rozsahu zamietnuť ako neopodstatnený. Z rozsudku okresného súdu vyplýva, že v prípade navrhovateľa bol súčet čiastočného invalidného dôchodku a pravdepodobného zárobku k 31. decembru 2003 vyšší ako suma valorizovaného priemerného zárobku pred vznikom škody k 31. decembru 2003, a preto navrhovateľovi k 31. decembru 2003 nepatrila náhrada za stratu na zárobku po skončení pracovnej neschopnosti, ktorá by sa od 1. januára 2004 mala považovať za úrazovú rentu. Na odvolanie navrhovateľa Krajský súd v Trenčíne toto rozhodnutie ako vecne správne potvrdil, pretože sa stotožnil so skutkovými i právnymi závermi súdu prvého stupňa.

Z uvedených dôvodov aj odvolací súd považoval rozhodnutie odporkyne za zákonné; odporkyňa nepochybila, keď rozhodnutím číslo BA-3249-5/2011 zo dňa 5. mája 2011 rozhodla, že navrhovateľ nemá podľa § 272 ods. 3 a 9 zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov od 1. januára 2004 nárok na transformovanú úrazovú rentu.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods. 1 v spojení s § 250l ods. 2, § 250k ods. 1 O.s.p. tak, že účastníkom ich náhradu nepriznal, lebo navrhovateľ nebol v konaní úspešný a odporkyňa na ich náhradu nemá zákonný nárok.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 13. februára 2013

JUDr. Zuzana Ďurišová, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia :

Andrea Jánošíkova